

عنوان مقاله:

ارزیابی جابجایی سلولی شاخص های کالبدی - اجتماعی در مناطق حاشیه نشین مورد شناسی: حاشیه نشینان شمال شهر تبریز

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه ای، دوره 6، شماره 18 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

دکتر اکبر اصغری زمانی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

دکتر محسن احدنژاد روشی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان

شاهرخ زادولی خواجه - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

گسترش فیزیکی نابسامان و بی رویه ی شهرها یکی از مشکلات شهر و شهرنشینی جهان سوم در دوران معاصر است؛ به طوری که طی فرآیندی مداوم، محدوده های فیزیکی و فضاهای کالبدی شهر در جهات عمودی و افقی به لحاظ کمی و کیفی رشد می یابد و اگر این روند سریع و بی برنامه باشد، به ترکیبی نامتناسب از فضاهای شهری مشکل زا خواهد انجامید؛ لذا یکی از علل شکل گیری این روند و همچنین یکی از مهمترین پیامدهای آن، حاشیه نشینی شهری است. این مناطق از لحاظ شاخص های کالبدی - اجتماعی در وضعیت نامطلوبی قرار دارند. از این رو هدف این مقاله ارزیابی روند تغییرات سلولی شاخص های کالبدی - اجتماعی در مناطق حاشیه نشین شمال شهر تبریز می باشد. جامعه آماری این پژوهش مناطق حاشیه نشین شمال شهر تبریز در سال های ۸۵-۱۳۷۵ است. روش پژوهش کاربردی از نوع توصیفی، تحلیلی و تطبیقی است و برای ارزیابی تغییرات طی بازه زمانی ۱۳۸۵-۱۳۷۵ نیز از روش LCM و Crosstab در محیط نرم افزار Edrisi Selva استفاده گردیده است. نتایج پژوهش با استفاده از روش Crosstab حاکی از آن است که شاخص های کالبدی - اجتماعی طی این دوره زمانی در سطح مناطق حاشیه نشین شمال شهر تبریز ارتقای کیفی و ک پیدا کرده است و طی این دوره زمانی هر چقدر از حاشیه جغرافیایی به متن شهر نزدیک می شویم، کمیت و کیفیت شاخص ها افزایش می یابد و نشان می دهد که در این دوره حرکات شاخص ها در بلوک های شهری از حاشیه به متن ارتقا پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

جابجایی سلولی، مناطق حاشیه نشین، شاخص های کالبدی - اجتماعی، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1473312>

